

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

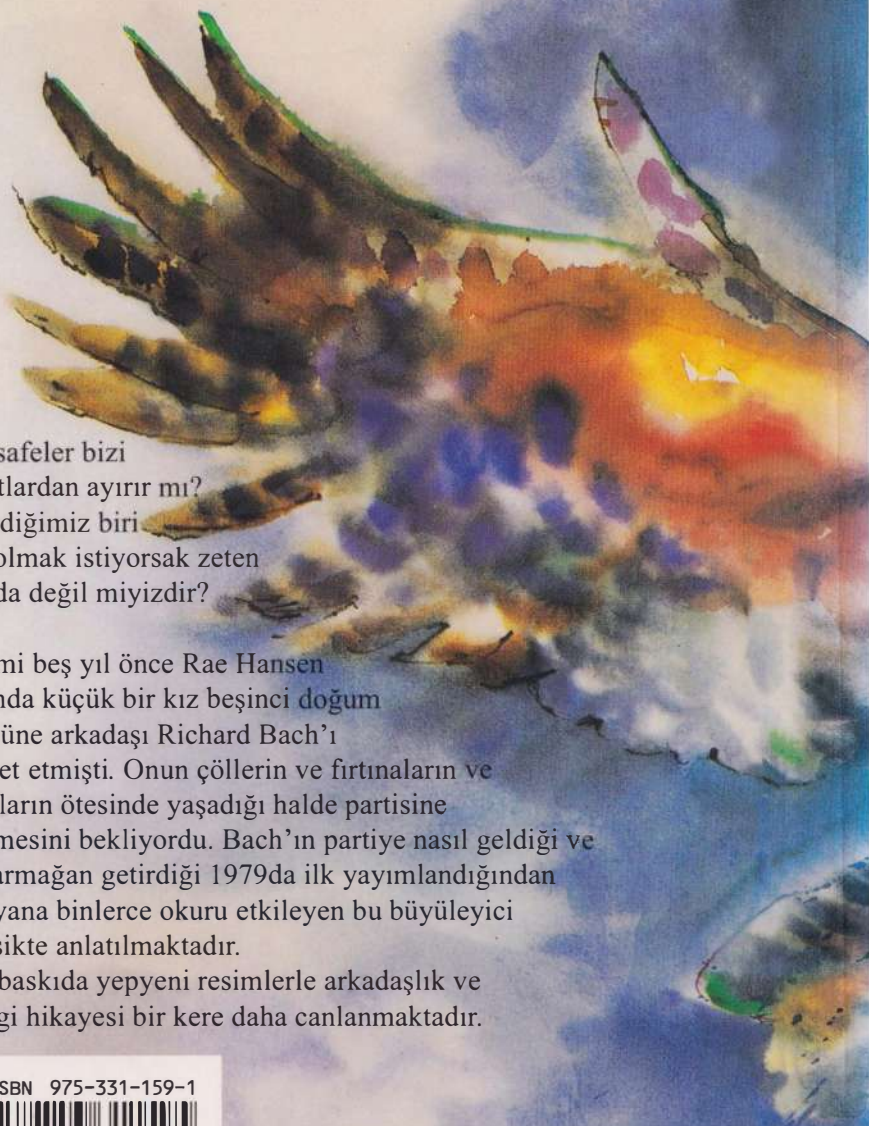
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Richard Bach

Uzak
Diye Bir Yer
Yok

Resimleyen
H. Lee
Shapiro

Mesafeler bizi
dostlardan ayırır mı?
Sevdiğimiz biri
ile olmak istiyorsak zeten
orada değil miyizdir?

Yirmi beş yıl önce Rae Hansen
adında küçük bir kız beşinci doğum
gününe arkadaşı Richard Bach'ı
davet etmişti. Onun çöllerin ve fırtınaların ve
dağların ötesinde yaşadığı halde partisine
gelmesini bekliyordu. Bach'ın partiye nasıl geldiği ve
ne armağan getirdiği 1979da ilk yayımlandığından
bu yana binlerce okuru etkileyen bu büyüleyici
klasikte anlatılmaktadır.
Bu baskıda yepyeni resimlerle arkadaşlık ve
sevgi hikayesi bir kere daha canlanmaktadır.

ISBN 975-331-159-1

9 789753 311595

Richard Bach'ın Diğer Eserleri:

Martı Jonathan Livingston

Mavi Tüy Gönülsüz Bir Mesih'in Serüvenleri
Bir

Sonsuza Uzanan Köprü

Güvenlikten Kaçış

Pırpır

Bir Çift Kanat

Yazarlığının yanı sıra, aynı zamanda
bir pilot olan Richard Bach, uçuş konusunda
üç kitap yazmış olup, halen çeşitli dergilerde
makaleler yazmayı sürdürmektedir.
Eşi Leslie Parrish - Bach ile bir adada yaşamakta
olan Bach, en önemli eseri olan
Martı Jonathan Livingston'un yanı sıra birçok
best-seller kitaba imzasını atmıştır.

Uzak Diye

Resimleyen: H. Lee Shapiro

Richard Bach

Bir Yer Yok

Çeviri: Mehmet Harmancı

UZAK DİYE BİR YER YOK

Orjinal adı: There's No Such Place As Far Away

Yazar: Richard Bach
Çeviri: Mehmet Harmancı
Yayına Hazırlayan: Meltem Erkmen
Bilgisayar Uygulama: Erol Şahnacı
Renk Ayrım: Ebru Grafik
Baskı: Şahinkaya Matbaası

1. Baskı Aralık 1998

© Altemate Futures Incorporated 1990
Kapak © Joan Stoliar 1990
İllüstrasyonlar © H. Lee Shapiro 1990
Türkçe Yayım Hakkı: Kezban Akçalı Ajans aracılığı ile
© Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

ISBN 975-331-159-1

Bu eserin tüm basım ve yayım hakları
Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na
Epsilon Yayıncılık Hizm. Tic. San. Ltd. Şti.'ne aittir.
Yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

GENEL DAĞITIM
Yeni Çizgi Yayın Dağıtım Ltd. Şti.
Perpa Ticaret Merkezi K.2 No:87 Okmeydanı/İstanbul
Tel: 0212 220 57 70 pbx Faks: 222 61 55

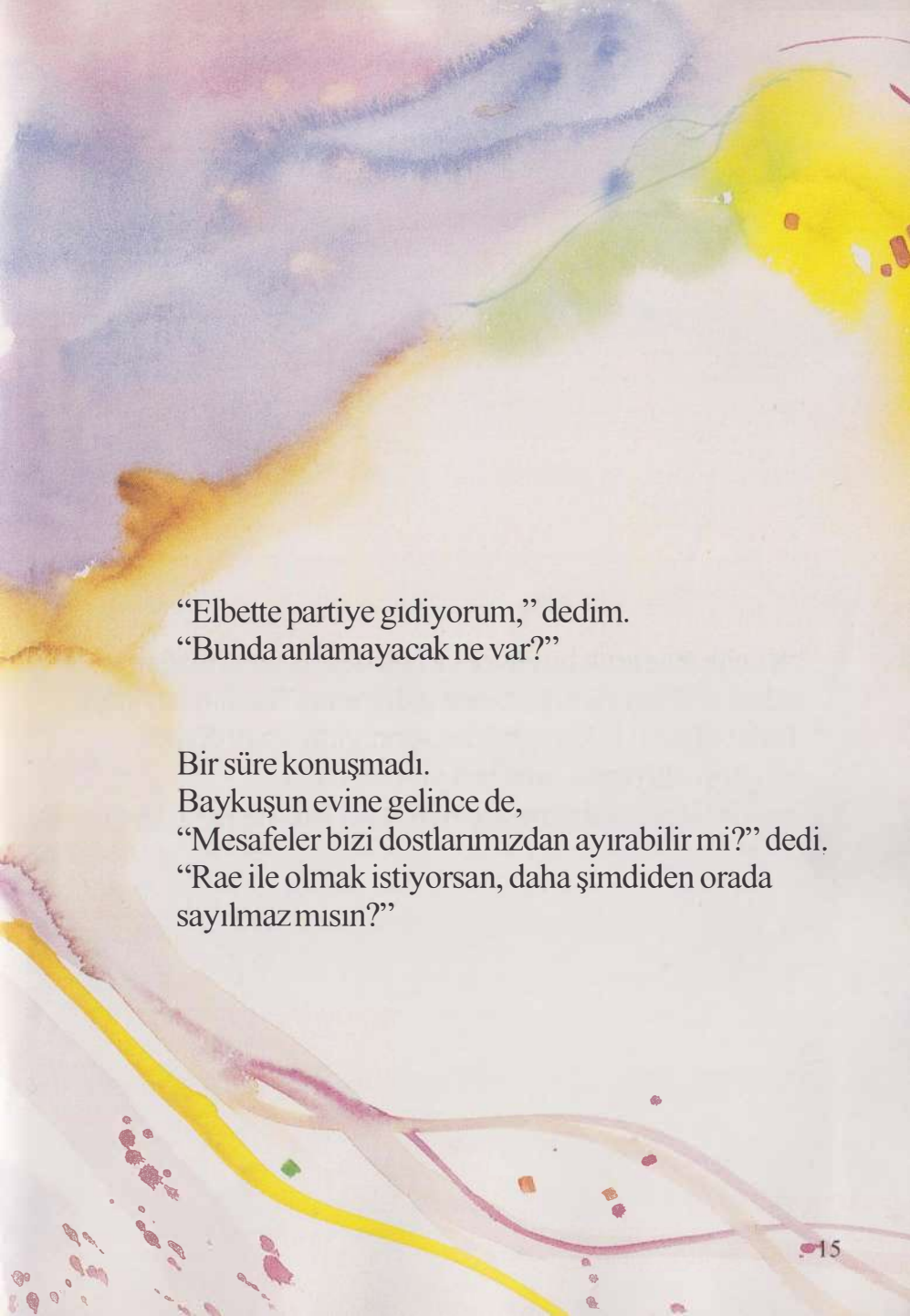
Rae!
Beni doğum günü
partine davet ettiğin için
teşekkür ederim!

Evin benim evimden bin
mil uzakta ve ben
sadece iyi bir neden olursa
yola çıkarım.
Rae için partiden daha iyi bir neden olamaz
ve ben de seninle birlikte olmak
istiyorum.

Yolculuğuma çok eskiden seninle karşılaştığımız bir tarlabülbülünün yüreğinde başladım. Her zamanki gibi çok dostça davrandı bana. Ama küçük Rae'nin büyüdüğünü ve armağanımla onun doğum günü partisine gittiğimi söylediğimde şaşırdı.

Uzun bir süre hiç konuşmadan uçtuk, sonunda
“Söylediklerinin pek azını anlıyorum,” dedi,
“ama gidiyor olmanı hiç anlamıyorum.”

“Elbette partiye gidiyorum,” dedim.
“Bunda anlamayacak ne var?”

Bir süre konuşmadı.
Baykuşun evine gelince de,
“Mesafeler bizi dostlarımızdan ayırabilir mi?” dedi.
“Rae ile olmak istiyorsan, daha şimdiden orada
sayılmaz mısın?”

“Küçük Rae artık büyüyor ve ben de ona bir armağan aldım, doğum günü partisine gidiyorum,” dedim baykuşa. Tarlabülbülüyle konuştuğundan sonra *gidiyorum* demek bir garip oluyordu, ama ben yine de bunu baykuşun anlayabilmesi için öyle söyledim.

O da uzun bir süre sessizlik içinde uçu.

Bu dostça bir sessizlikti,

ama beni sağ salim kartalın evine bırakırken
şöyle dedi: “Dediklerinin pek azını anlıyorum,
ama arkadaşına *küçük* demeni hiç anlamıyorum.”

“Ama o gerçekten küçük,” dedim. “Çünkü daha büyümemiş. Bunda anlamayacak ne var?”

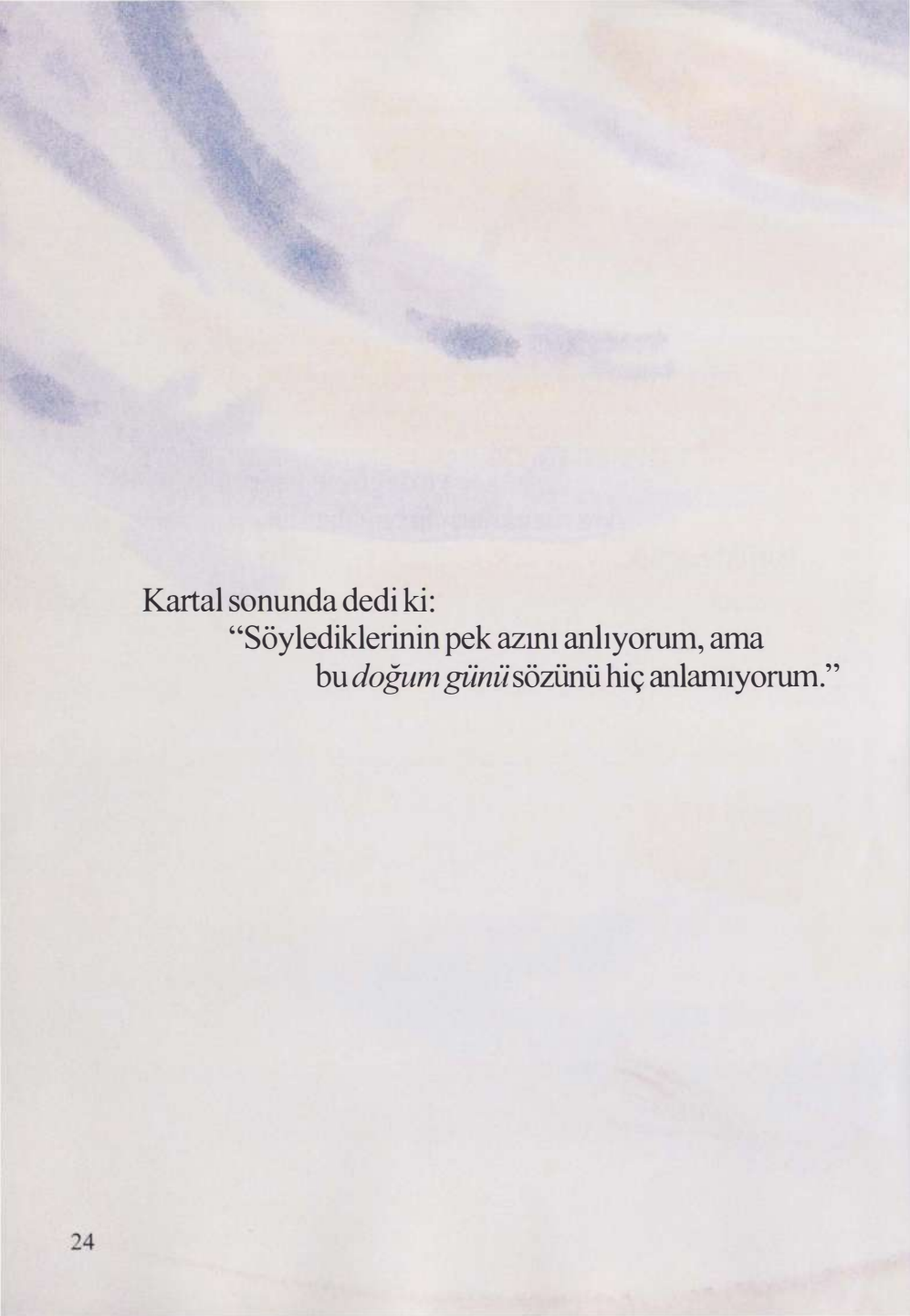

Baykuş o koyu kehribar rengi gözleriyle baktı bana, gülümsedi ve, “Bunu bir düşün,” dedi.

“Küçük Rae büyüyor ve ben de bir armağan aldım, onun doğum gününe gidiyorum,” dedim kartala. Tarlabülbülü ve baykuşla konuştuktan sonra *gidiyorum* ve *küçük* demek garip geliyordu.

Ama bunu kartalın anlaması için öyle söyledim.

ve dağların üzerinden aştık,
dağ rüzgârlarıyla havalandık.
Birlikte uçtuk.

Kartal sonunda dedi ki:

“Söylediklerinin pek azını anlıyorum, ama
bu *doğum günü* sözünü hiç anlamıyorum.”

“Doğum günü işte,” dedim.

“Rae’nin yaşama başladığı ve ondan önce
olmadığı saati kutlayacağız. Bunda
anlamayacak ne var?”

Kartal kanatlarını dik bir iniş için kıvırdı
ve çöl kumları üzerine kondu.

“Rae’nin yaşamının başlamasından önceki
bir zaman mı? Rae’nin yaşamı zamandan önce
başlamış değil midir sence?”

Şahine, “Küçük Rae büyüyor, ben de armağanımı aldım, onun doğum günü partisine gidiyorum,” dedim.

Tarlabülbülü, baykuş ve kartalla konuştuktan sonra *gidiyorum*,
küçük ve *doğum günü* demek garip geliyordu, ama

bunu şahinin anlaması için öyle söyledim.

Çöl altımızda akıp giderken,
“Söylediklerinin pek azını anlıyorum,” dedi.
“Ama *büyümeyi* hiç anlamıyorum.”

“Büyüme işte,” dedim. “Rae bir yetişkin
olacak neredeyse, çocukluktan kurtulmasına
bir yıl kaldı.

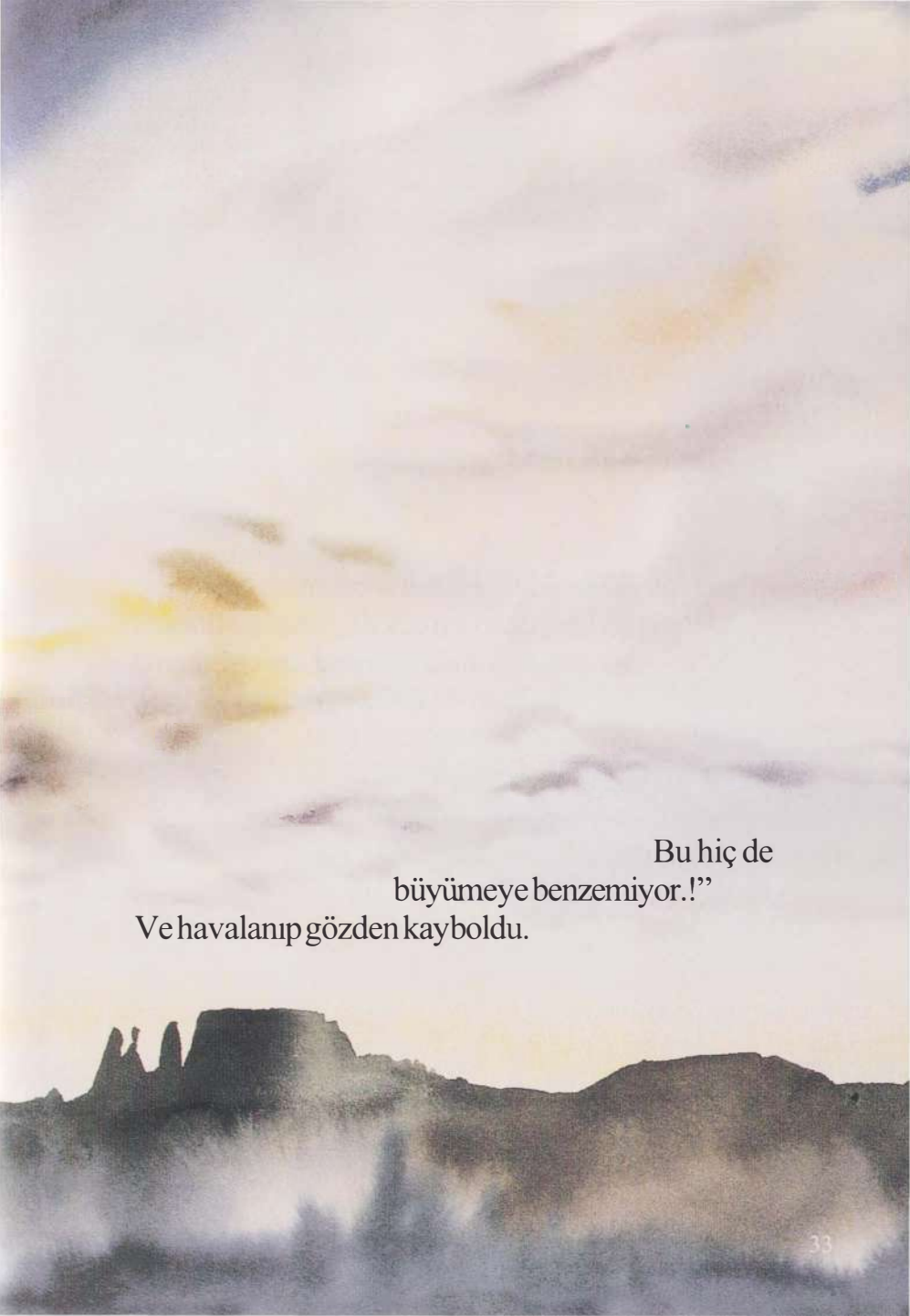
Bunda anlamayacak ne var?”

Şahin sonunda ıssız bir kumsala kondu.

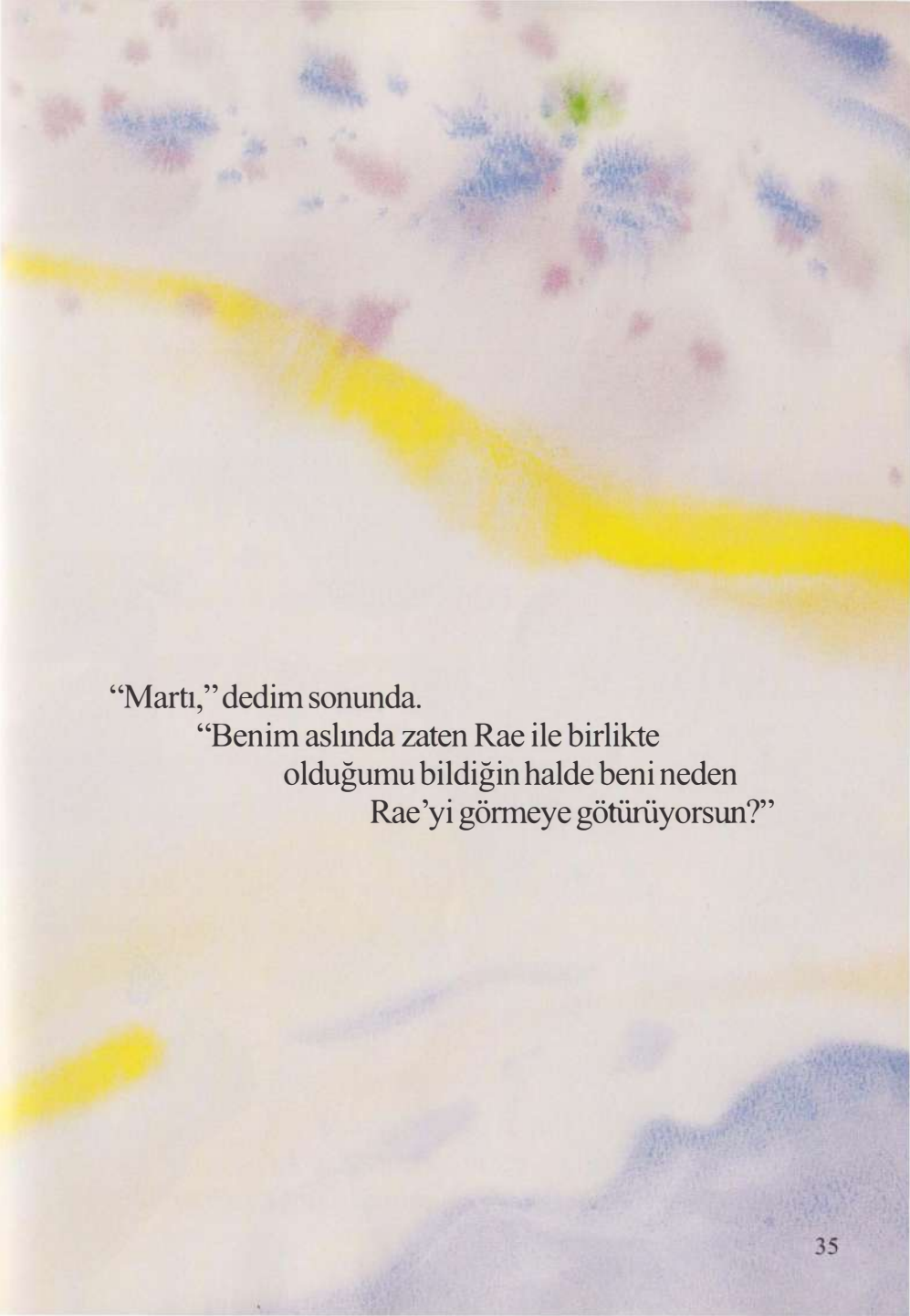
“Çocukluktan kurtulmasına bir yıl mı kaldı?

Bu hiç de
büyümeye benzemiyor.!”
Ve havalanıp gözden kayboldu.

Martı'nın çok akıllı olduğunu biliyordum.

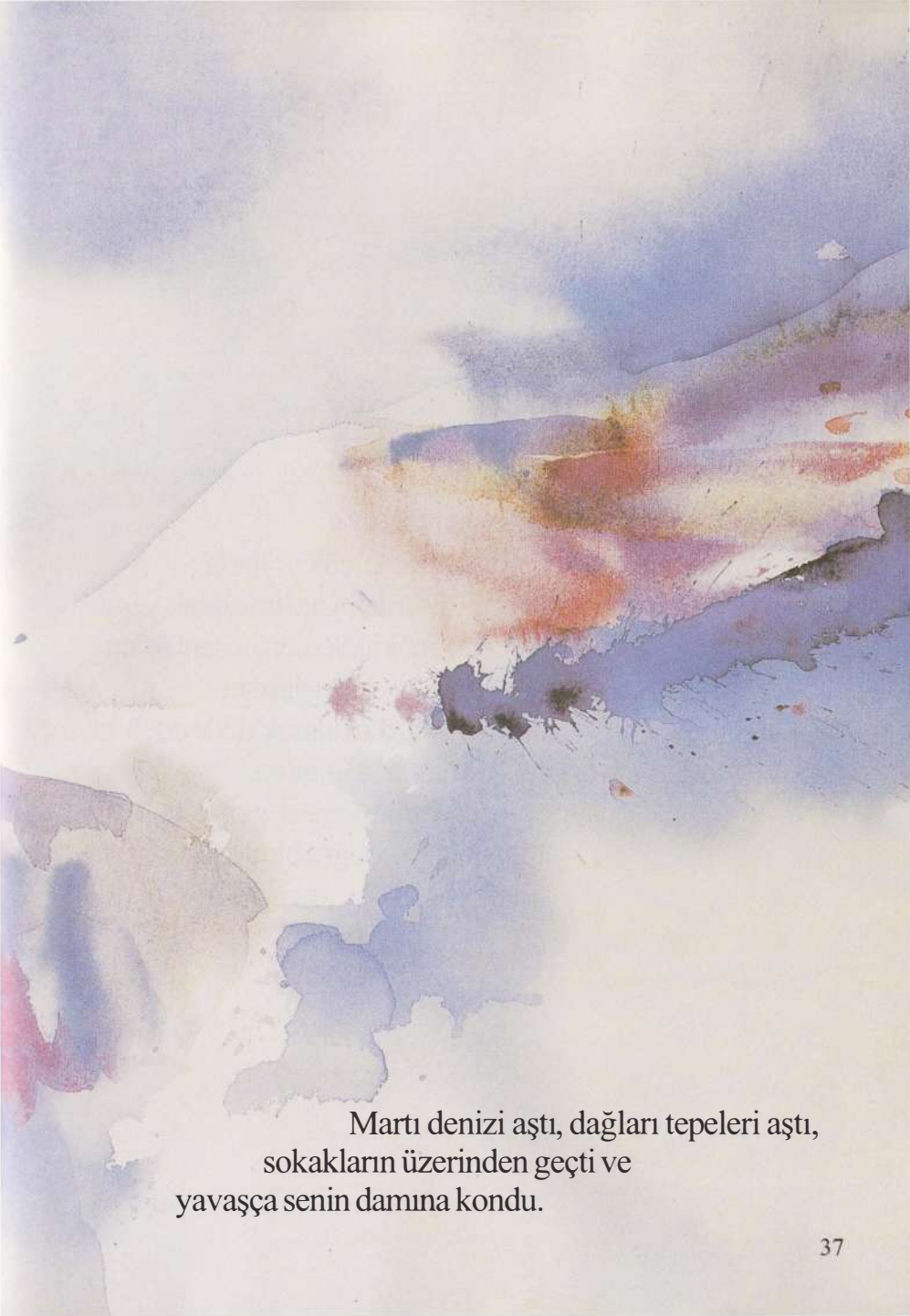
Onunla birlikte uçarken çok dikkatle düşündüm
ve konuştuğumda öğrenmekte olduğumu
anlasın diye sözcüklerimi dikkatle seçtim.

“Martı,” dedim sonunda.

“Benim aslında zaten Rae ile birlikte
olduğumu bildiğin halde beni neden
Rae’yi görmeye götürüyorsun?”

Martı denizi aştı, dağları tepeleri aştı,
sokakların üzerinden geçti ve
yavaşça senin damına kondu.

“Çünkü önemli olan
senin gerçeği bilmen,” dedi.
“Onu bilene kadar,
onu anlayana kadar
bunu sadece küçük yollarla
ve dışardan yardım alarak,
makinelere, insanlardan
ve kuşlardan
yardım alarak ifade edebilirsin.
Ama sakın unutma,
bilinmemesi, gerçeğin
doğru olmaması
demek değildir.”

Ve uçup gitti.

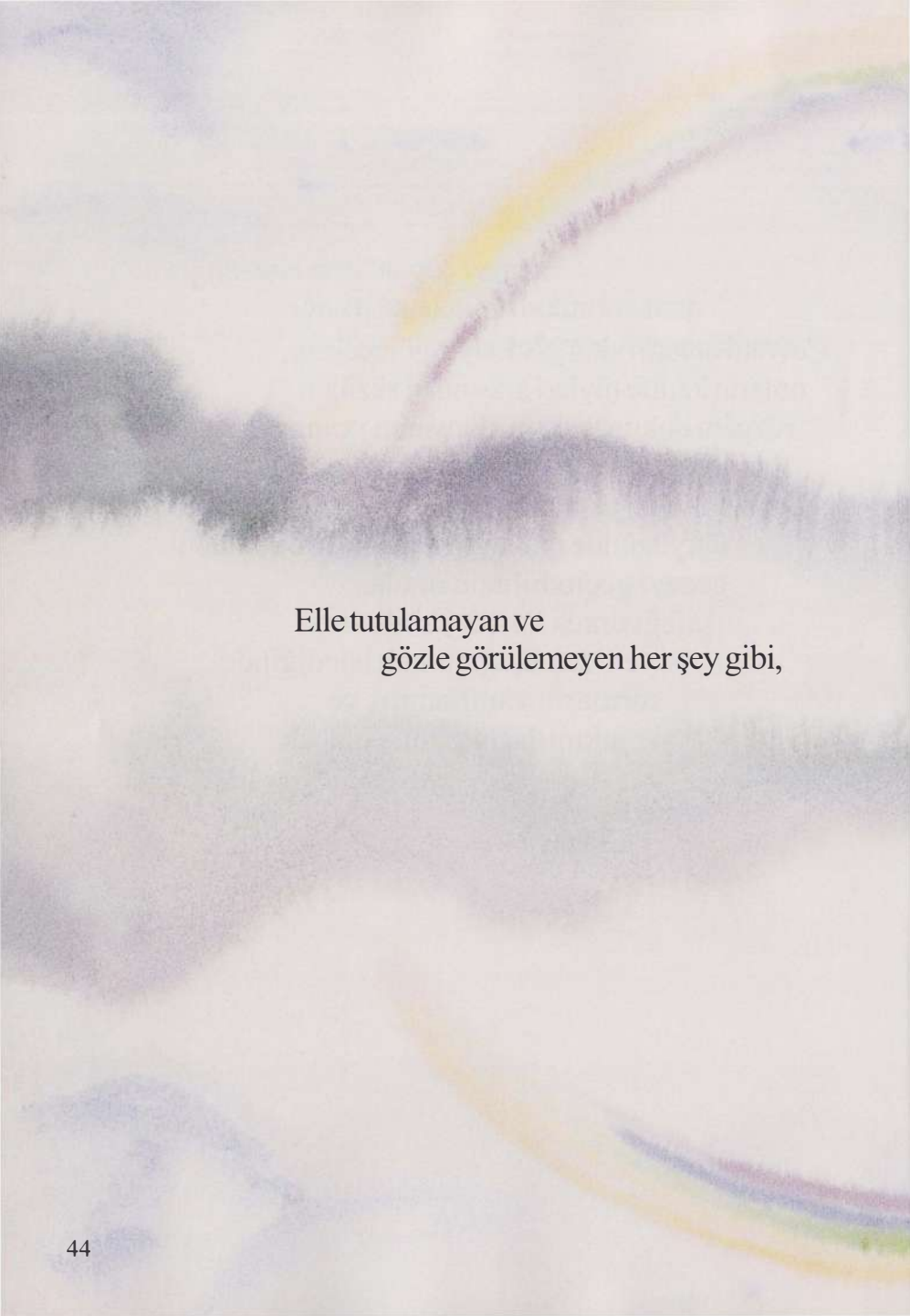
Şimdi armağanını açma zamanı geldi.
Tenekeden ve camdan yapılmış
armağanlar bir günde
eskir gider.
Benim sana daha iyi bir armağanım var.

Bu takacağın bir yüzük.
Özel bir ışıqla parlar ve kimse onu senden alamaz;
asla yok edilemez.
Sana verdiğim yüzüğü dünyada bir tek sen göreceksin,
tıpkı bir zamanlar benimken sadece benim gördüğüm gibi.

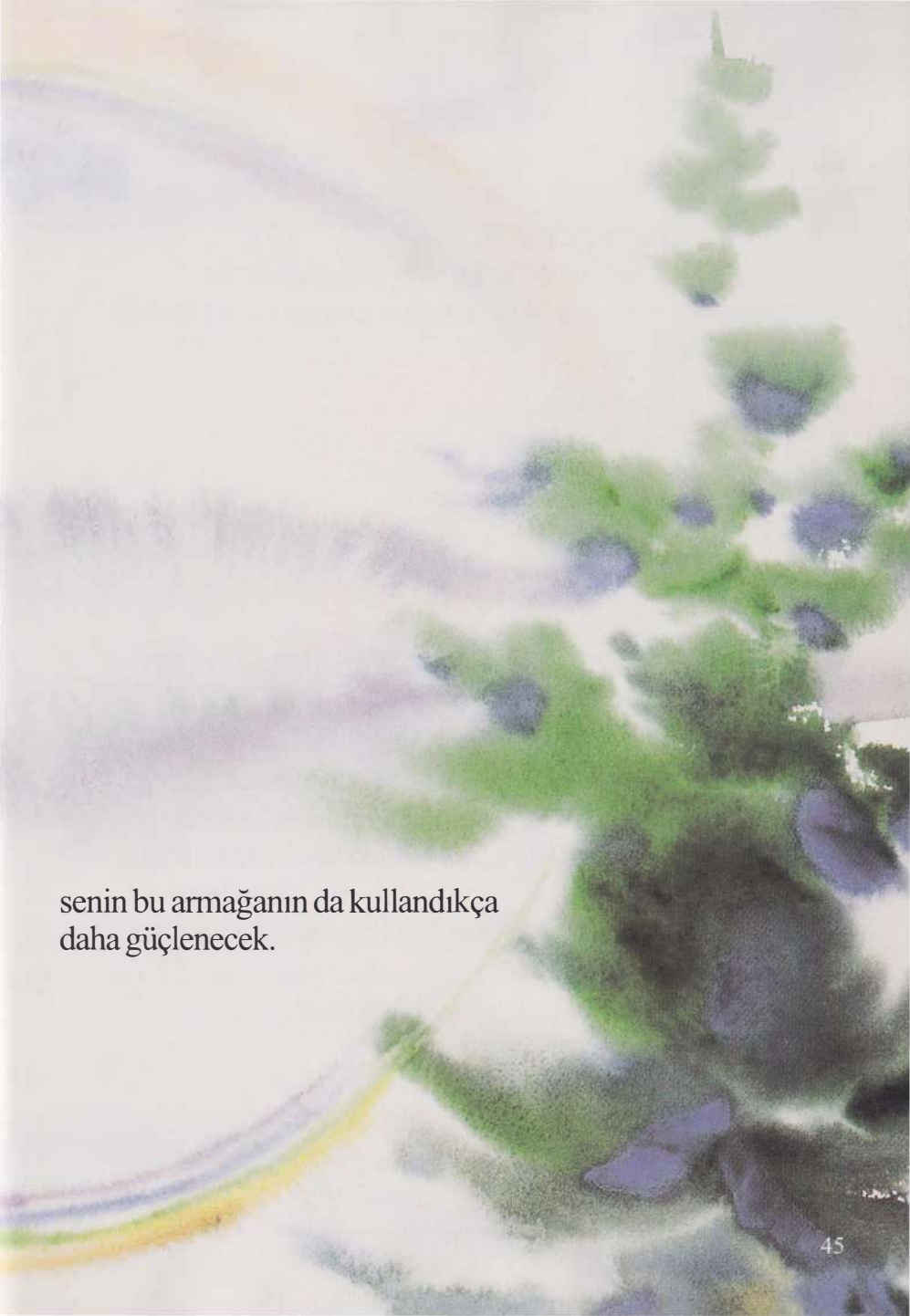
Yüzüğün sana yeni bir güç veriyor.
Onu takarak uçan bütün kuşların
kanatlarına yükseleceksin.

Çevreni onların altın gözleriyle göreceksin,
onların kadife tüyleri arasından süzülen
rüzgâra dokunacaksın, dünyanın ve onun
bütün sıkıntılarının üstüne çıkmanın
sevincini yaşayacaksın.

Gökyüzünde dilediğin kadar kalabilirsin,
geceyi geçirebilirsin orada,
şafağı orada karşılayabilirsin,
ve yeniden aşağı inmek istediğinde
soruların yanıtlanmış ve
sıkıntıların gitmiş olacak.

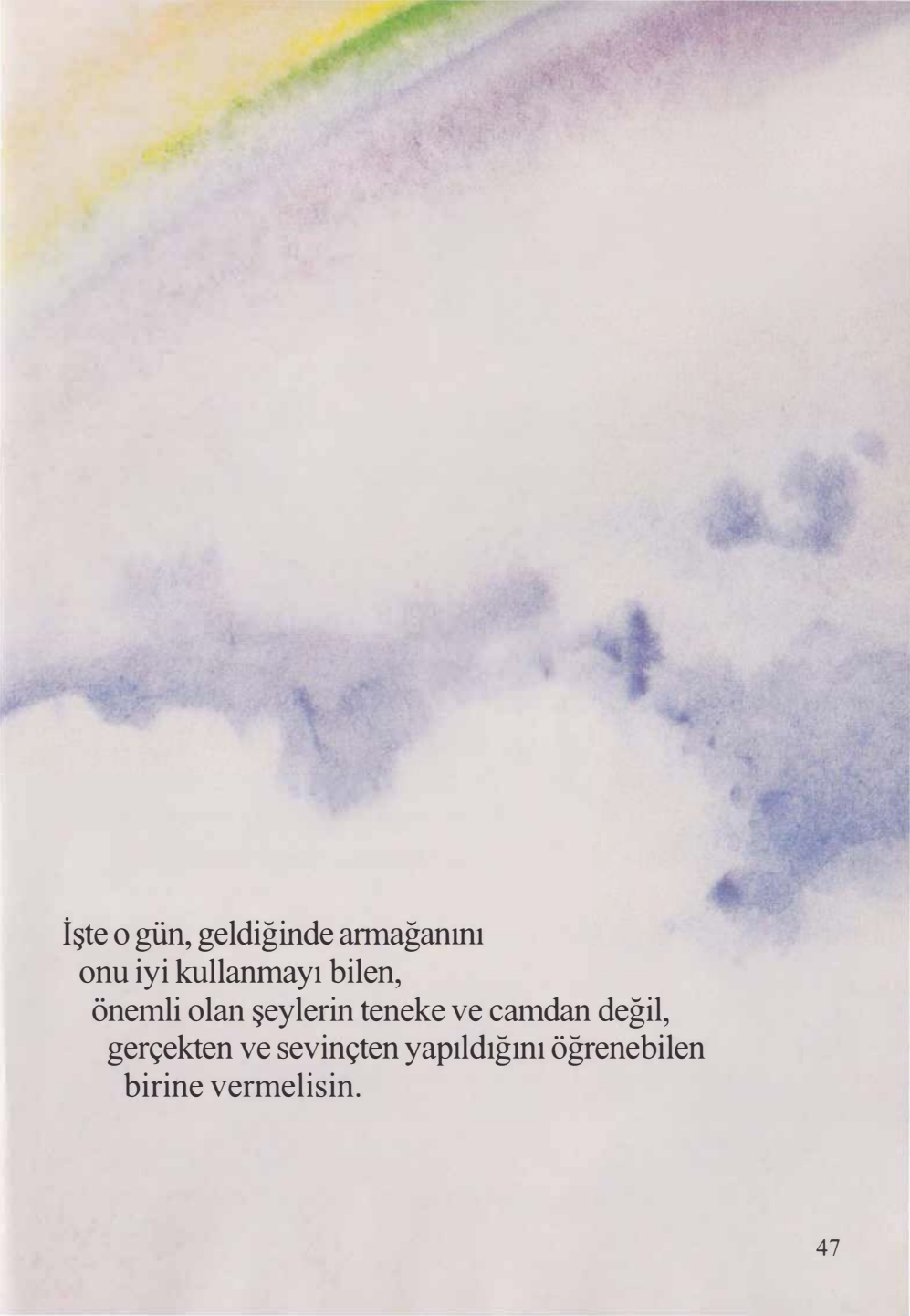
Elle tutulamayan ve
gözle görülemeyen her şey gibi,

A watercolor illustration of a landscape. In the upper left, a faint rainbow arches across a pale, hazy sky. On the right side, there is a dense cluster of green foliage, possibly a tree or large bushes, with several small, dark purple flowers interspersed among the leaves. The overall style is soft and painterly, with visible brushstrokes and a gentle color palette.

senin bu armağanın da kullandıkça
daha güçlenecek.

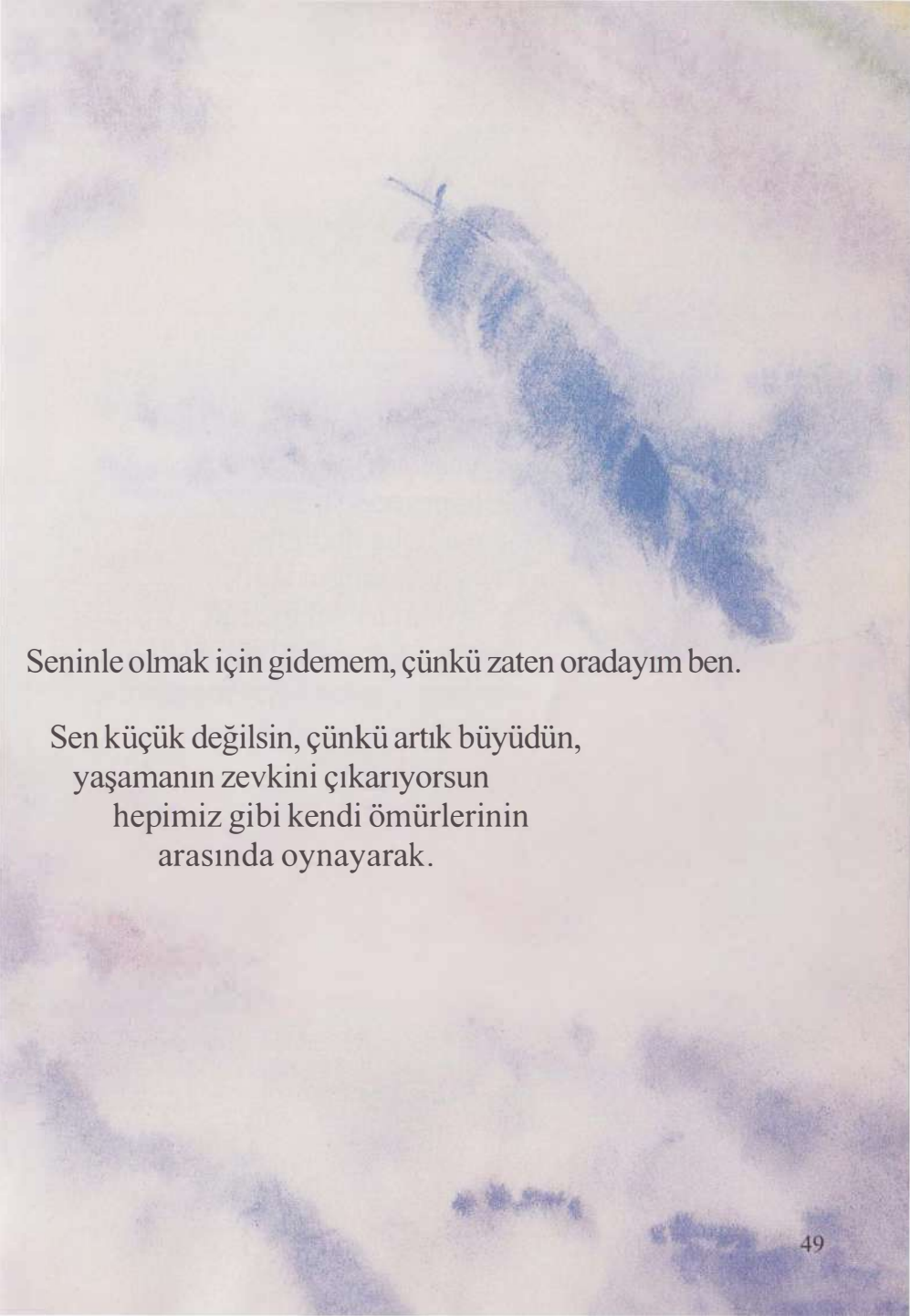
Başlangıçta onu
sadece dışardayken kullanabilirsin,
birlikte uçtuğun kuşları seyrederken.

Ama daha sonra,
eğer iyi kullanırsan,
göremediğin kuşlar için de
işine yarayacak,
ve sonunda bulutların üzerinde
tek başına uçabilmek için
ne yüzüğe ne de
kuşa ihtiyacın kalacak.

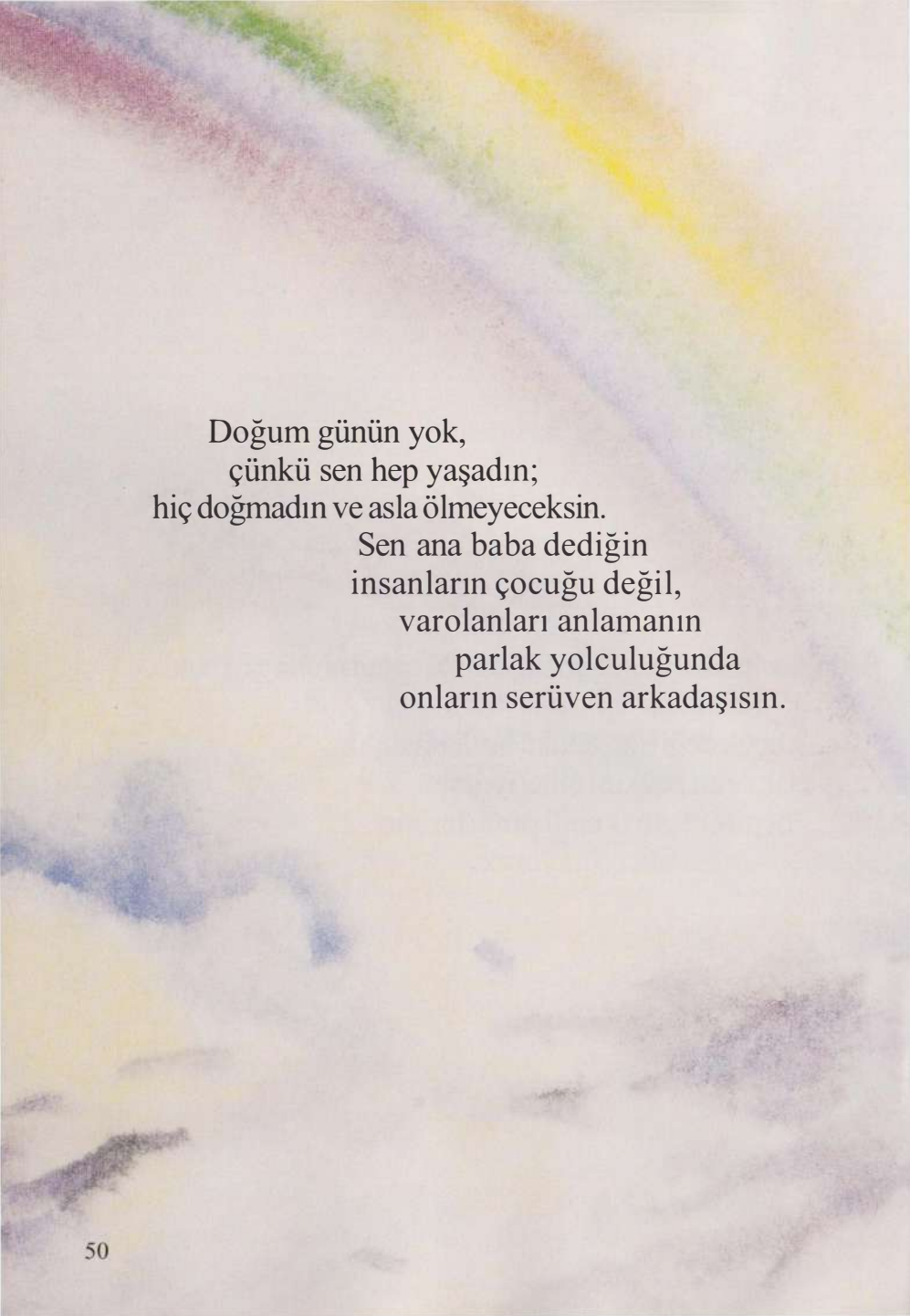
İşte o gün, geldiğinde armağanını
onu iyi kullanmayı bilen,
önemli olan şeylerin teneke ve camdan değil,
gerçekten ve sevinçten yapıldığını öğrenebilen
birine vermelisin.

Rae, dostumuz kuşlardan öğrendiklerime bakılırsa
bu seninle son özel-zaman kutlamam olacak.

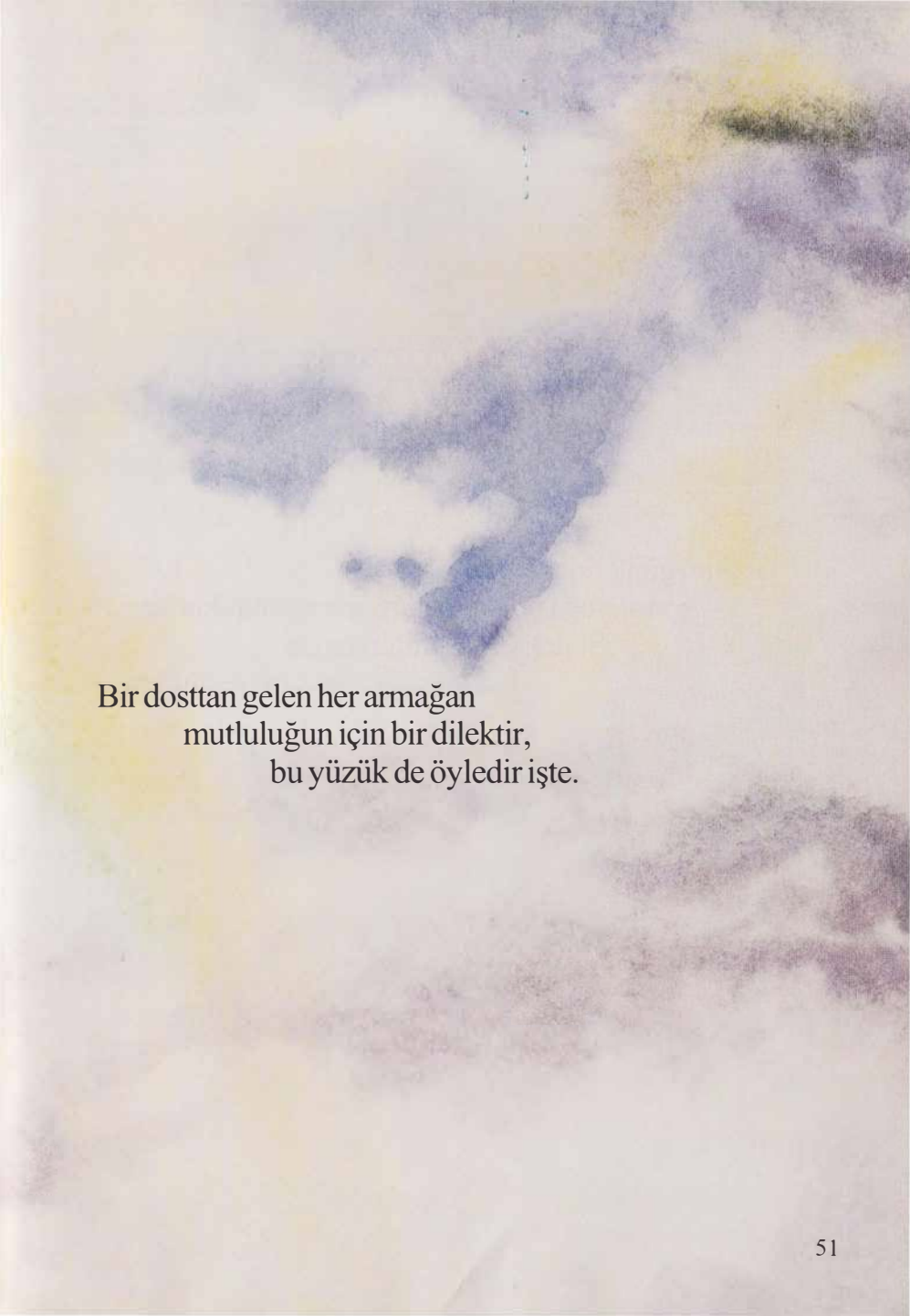

Seninle olmak için gidemem, çünkü zaten oradayım ben.

Sen küçük değilsin, çünkü artık büyüdün,
yaşamının zevkini çıkarıyorsun
hepimiz gibi kendi ömürlerinin
arasında oynayarak.

Doğum günün yok,
çünkü sen hep yaşadın;
hiç doğmadın ve asla ölmeyeceksin.
Sen ana baba dediğin
insanların çocuğu değil,
varolanları anlamanın
parlak yolculuğunda
onların serüven arkadaşıydın.

Bir dosttan gelen her armağan
mutluluğun için bir dilektir,
bu yüzük de öyledir işte.

Doğum günlerinin ötesine ve
sonsuzluğa doğru özgürce ve mutlulukla uç.
Sonra, dilediğimiz zaman
buluşacağız, sonu hiç gelmeyen

bir kutlamanın ortasında.

